

indbyrdes; Huusbond med Tyende og Tyende med Huusbond; og jeg frygter af den Grund for, at en ny Lov om denne Sag kan virke ligesaa skadeligt, som man har Haab om, at den kan virke gavnligt. Men om man ogsaa bliver staaende ved det, jeg har tilladt mig at udtale, at denne Indretning paa et enkelt Sted kunde være gavnlig, paa et andet Sted mindre gavnlig, og paa et tredje Sted skadelig; saa følger deraf, at man maatte søge at komme ud over den Banskelighed, der er i at udlade at udgive en Lov, fordi den kunde være skadelig paa et Sted og gavnlig paa et andet, og dertil mener jeg ogsaa, at der kunde gives en Udvei i det Dieblis, Loven ikke blev saa almindelig, at den skulde indføres paa een Gang i det hele Land, igjennem alle Sognedistricter. Jeg mener, at det meget godt kunde være en Lov, der udtalte sig saaledes, at, hvor der søltes Trang dertil, kunde der oprettes Forligsmæglingscommissioner i Sognedistricterne, og man behøvede ikke at besværliggjøre denne Bei meget for at faae en saadan Institution; thi man kunde meget godt nedlægge det i Amtsrådenes Myndighed at give Bevilling til, at saadanne Institutioner kunde indrettes i Sognedistricterne, naar derom stete Begjæring. Man vilde derved ogsaa vinde det Gode, at man fik Tid til at see, hvorledes denne Lov virkede i hele Landet, førend man slog den fast for alle Landsbydistricterne. Sif man den Erfaring, at, hvor der var indrettet saadanne Forligsmæglingscommissioner, der sporede man særdeles meget Gavn deraf, saa vilde det være en simpel Følge, at man mere og mere nærmede sig til disse Forhold, og at man søgte at blive deelagtig i et Gode, som et andet Sognedistrict havde, og paa denne Maade vilde en saadan Lov, naar den var rigtigt gavnlig og uskkelig, fride rask frem og vise sig som et stort Gode, som man nu for Dieblisset kun kan forvente, at den skal blive. Men paa den anden Side savner jeg ogsaa i denne Lov Noget, som gjør, at den for mig ikke engang udfylder sin Bestemmelse, og det er, at den, ved at omhandle Noget, som kun angaaer Forholdet mellem Huusbond og Tyende, udelukker, efter hvad jeg hidtil har troet, Forholdet mellem Huusbonden, om jeg tør kalde det

saa, og hans Dagleiere. Dagleierne komme, saavidt jeg har kunnet forstaae det, ikke ind under Tyndeloven, og det er vist ligesaa ofte, og maaskee langt oftere, Tilfældet, at der kan være Smaatretter at afgjøre mellem Huusbond og Dagleiere, end mellem Huusbond og Tyende, idet Huusbond og Tyende, som ere bundne til hinanden for en længere Periode, altsid maae have en sælles Interesse i at staae i et venskabeligt og godt Forhold til hinanden, hvorimod Accordarbeideren jo meget hurtigt kan skifte det Forhold, han staaer i til den Mand, for hvem han arbejder i Dagleie eller efter Accord. Naar Indretningen skulde have den tilsigtede Virkning, maatte den nødvendigviis ogsaa optage disse Forhold, men da vilde den ikke godt finde sin Plads her i denne Tyndelov. Det maatte da være en særskilt Lov, der omfattede disse forskjellige Tjenesteforhold; som jeg har tilladt mig at udpege. Saaledes var min Tanke om denne Indretning, da Lovudkastet første Gang blev behandlet; dog har jeg hørt den høitærede Justitsminister, som nu ikke er her tilstede, ogsaa udtale nogen Tvivl, som har bestyret mig i det Forsæt, der hos mig var noget vakkende, om jeg endnu idag paa dette Stadium af Sagen skulde fremkomme med et Forslag, der muligt ved Sagens 3die Behandling kunde komme under nærmere Overveelse.

Jeg har ikke overhørt, at den høitærede Justitsminister citerede en for mig, maa jeg sige, hidtil ukjendt Lovbestemmelse, hvorved Tyndelovgivningingen med Hensyn til Politievæsenet ogsaa skulde gives Virkning med Hensyn til Dagleiere; men, om ogsaa dette er Tilfældet, saa mener jeg, det svæktes meget, naar den Forligsmæglingscommission bliver optagen i Tyndeloven. Jeg skulde derfor foreslaae, og, saafremt der er flere ærede Landsstingsmænd, der dele Anskuelse med mig, til 3die Behandling stille det Forslag, at dette Affnit om Forligsmæglere gif ud af Loven og blev en selvstændig Lov, der tillige kom til at omfatte de af mig omtalte Forhold. Men, da den høitærede Justitsminister ogsaa idag i det Foredrag, han nys holdt, erklærede, at han var beredvillig til ved næste Rigsdagsforsamling — saaledes forstod jeg den høitærede Mi-